

Ryttlässä 22.11.2010
Matti Väisänen

KUNINKAAMME TULEE
Mk 11:1–10
(1. Adventti II vk)
Pori
(28.11.2010)

Teksti: Mk 11:1-10

Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Betfageen ja Betaniaan Öljymäen rinteelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää tuolla näkyvään kylään. Heti kun te tulette sinne, te näette kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja tuokaa tänne. Jos joku kysyy, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin."

Opetuslapset lähtivät ja löysivät varsan, joka oli sidottu kujalle oven eteen. He ottivat sen. Paikalla olevat ihmiset kysyivät: "Mitä te oikein teette? Miksi te viette varsan?" He vastasivat niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä. He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen selkään, ja Jeesus nousi ratsaille. Monet levittivät vaatteitaan tielle, toiset taas lehviä, joita he katkoivat tienvarresta. Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja perässään, huusivat:

- Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Siunattu isämme Daavidin valtakunta, joka nyt tulee! Hoosianna korkeuksissa! (Mk 11:1-10.)*

JOHDANTO

1. Kristillinen kirkko on halunnut **korostaa** Jumalan ihmiseksi tulemisen ja **joulun merkitystä** viettämällä joulun alla *neljää adventtisunnuntaita*. Adventti tulee latinankielisestä sanasta "adventus" ja tarkoittaa "saapumista" ja "lähestymistä".

Jeesuksen saapuminen on jokaisen adventin yhteinen teema, mutta jokaisella neljällä adventilla on myös oma erityissanomansa:

Ensimmäinen adventti muistuttaa Jeesuksen ensimmäisestä tulemisesta, mikä on jo ajassa takanapäin. *Toinen adventti* muistuttaa Jeesuksen toisesta tulemisesta, jota me odotamme. *Kolmas adventti* muistuttaa Jeesuksen kolmannesta tulemisesta, hänen tulemisestaan syntisen ihmisen elämään ja sisimpään. *Neljäs adventti* kokoaa kolmen edellisen adventin sanoman ja muistuttaa siitä, että Jeesuksen tuleminen on lähellä.

2. Joulun merkitystä korostaa sekin, että Jeesus saapui tähän maailmaan **taivaallisten sotajoukkojen ylistyslaulun** saattelemana. "Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto" kaikui Betlehemin Efratan kedolla jouluyönä (Lk 2:14). Esivanhempiemme pitkä odotus oli täyttynyt. Jumala astui kansansa keskelle.

Myös *toisen adventin* tapahtumassa tulevat *enkelit* olemaan liikkeellä. Matteuksen evankeliumissa sanotaan: "Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he

kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin" (Mt 24:31).

Kolmas adventti muistuttaa Jeesuksen kolmannesta saapumisesta, saapumisesta syntisen ihmisen sisimpään. Aina kun sellainen ihme täällä maanpäällä tapahtuu, silloinkin ovat *enkelit* liikkeellä, ei tosin täällä maanpäällä vaan taivaassa. Luukkaan evankeliumissa Jeesus sanoo nimittäin näin: "Niin myös sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen." (Lk 15:10).

Ensimmäisen adventin sanoma toteutui jouluna. Meille on syntynyt Vapahtaja. Siitä saamme olla varmat. Myös toisen adventin sanoma toteutuu pian. Parasta valmistautumista sitä varten on huolehtia kolmannen adventin toteutumisesta eli siitä, että Jeesus saa tulla omaan elämäämme.

3. Tänä viikolla vietämme 1. adventtia sen muistona, kun Jeesus saapui profeetta *Jesajan* ja *Sakarjan* ennustusten mukaisesti Jerusalemiin noin 2000 vuotta sitten. Jumala oli luvannut profeettojensa kautta kuninkaan kansalleen ja nyt lupaus täyttyi. Kaikki, mitä Jumala on luvannut, tapahtuu kerran. Jumalan sanasta ei jää mitään toteutumatta.

1. MILLAISEN KUNINKAAN JUMALA OLI LUVANNUT?

- 1.1. Millaisen kuninkaan Jumala oli luvannut? – Noin 700 vuotta ennen Kristuksen syntymää Jumala oli luvannut profeetta *Jesajan* kautta: ”Sanokaa tytär Siionille; Katso sinun **pelastuksesi** tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellensä” (Js 62:11).

”Sinun pelastuksesi tulee”. *Jesuah, pelastus*, on tässä erisnimi. Siksi Raamatun kääntäjät olisivat voineet jättää kyseisen sanan hepreasta kääntämättä, ja kirjoittaa sen isolla alkukirjaimella eli suomeksi ”Jeesus”. Näin siksi, että profeetta puhuu tässä nimenomaan henkilöstä: ”Sinun Jesuah tulee, *hänen* palkkaansa” on ...”. Tässä on siis kysymys selvästi henkilöstä, Jeesuksesta, ei asiasta eli pelastuksesta, jota Jeesus-nimi merkitsee.

Jos juutalaiset olisivat uskoneet Raamattuansa (VT), heidän olisi pitänyt tietää, että Jumalan lupaaman hallitsijan nimi on Jesuah eli Jeesus.

- 1.2. Noin 450 vuotta ennen Kristuksen syntymää Jumala oli luvannut profeetta *Sakarjan* kautta: ”Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun **kuninkaasi** tulee sinulle! *Vanhurskas* ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, *aasintamman varsalla*.” (Sk 9:9.)
- 1.3. Tämän päivän tekstissä (Mk 11:1-10) Markus kertoo Sakarjan ennustuksen täyttymyksestä ja Matteuksessa oleva rinnakkaisteksti myös Jesajan profetian täyttymyksestä.

Oli juutalaisten pääsiäisen aika. Öljymäen rinteellä, noin kilometrin päässä Jerusalemin keskustasta, Betfage-nimisessä kylässä (viikunoiden kylässä) valmisteltiin Jesajan ja Sakarjan ennustaman pelastajan ja kuninkaan saapumista Jerusalemiin. Hänen nimensä oli Jesuah eli Jeesus, kuten Jesaja oli ennustanut. Hän oli vanhurskas eli pyhä ja synnitön. Hän oli auttaja ja nöyrä ja tuli aasilla ratsastaen Jerusalemiin, kuten Sakarja oli luvannut.

Katsokaamme tuota Öljymäen länsirinnettä kohti Kidronin laaksoa ja Jerusalemiä ratsastavaa kuningasta ja hänen kulkuettaan vähän tarkemmin. Miltä se näyttää?

Ensiksikään kuningas ei näyttänyt kovin ”kuninkaalliselta” istuessaan nöyryyden ja rauhan symbolina pidetyn kulkuneuvon, **aasin** selässä. Hänen palvelijoillaan ei ollut kiiltäviä varusteita eikä välkkyviä miekkoja. Saattue oli kyllä suuri, mutta ei kovin kunnioitusta herättävä. Hälisevä joukko, enimmäkseen äitejä ja lapsia, jotka tuskin marssivat tahdissa.

Yhtäkkiä kuningas ja kulkue pysähtyy. Kuningas alkaa itkeä (Lk 19:41). Niin kuningas itkee katsellessaan Jerusalemiä, koska hän tiesi, että se ei ota häntä vastaan. Hän ei voi auttaa Jerusalemin asukkaita, sen harhaan johdettua kansaa.

Kuningas ratsastaa eteenpäin kohti kaupunkia. Etsiikö hän vanhaa Daavidin linnaa? Ei, sillä hänen linnansa on tuolla oikealla muurin ulkopuolella, pienellä Golgataksi kutsutulla kummulla, samalla, jolla Abraham oli noin 1500 vuotta aikaisemmin rakentanut haloista alttarin, uhratakseen siellä ainoan poikansa Iisakin. Sitä Jeesus katseli.

Jeesus näkee hengessään kuninkaallisen valtaistuimen, joka häntä odotti. Se ei ollut vanha Juudan kuninkaitten kullalla koristettu valtaistuin, vaan verinen risti – kirouksen puu. Viittakin oli jo odottamassa. Ei purppuraviitta, kuten kuninkailla yleensä, vaan narrin puku. Valtikkakin oli varattu, karahka, keppi, joka yhdellä sotilaalla sattui olemaan kädessään.

Enää puuttuu vain kruunu. Senkin ihmiset painoivat hänen päähänsä. Se oli orjantappuroista tehty piikkikruunu. Niin ja ratsuna aasi, joka sekin oli otettu lainaksi, koska kuningas oli niin köyhä, ettei hänellä ollut omaa.

Roomalainen virkamies, Pilatus, kysyy: ”Oletko sinä kuningas?” Ja Jeesus vastaa: ”Olen, sitä varten minä olen tullut...”. Kuningasten kuningas on valmis kuolemaan pelastaakseen sekä ystävänsä että vihamiehensä.

- 1.4. Näin hän tuli kerran Jerusalemiin. Juutalaisten olisi pitänyt Raamatun ennustusten tähden tuntea hänet:

Jumala oli Raamatussa profeettojensa kautta antanut selvät tuntomerkit siitä, millainen Jumalan lähettämä hallitsija tulee olemaan. Jumala oli ilmoittanut etukäteen hänen nimensäkin. Silti juutalaiset odottivat väärin profeettojensa eksyttämistä aivan toisenlaista hallitsijaa.

He odottivat kuningasta, joka tulisi maallisessa loistossa, ratsastaen Salomon tavoin komeasti hevosilla airuet ja adjutantit mukanaan, joka kohottaisi juutalaisen kansan maailman valtiaaksi, supervallaksi. Tällaista Messiaasta, hallitsijaa, monet juutalaiset odottavat vieläkin.

Valitettavasti myös *meillä Suomessa* käsitys Messiaasta on viime aikoina pahoin vääristynyt. Hänestä on tehty pelkkä ihminen. Hän ei ole enää Jumalan Poika, kirkkauden Herra, pyhä ja vanhurskas, joka tulee takaisin kaikessa kunniaassaan. Piispojen ja yleensä kirkkomme johtajien päätökset ja opetus ovat irrotelleet kirkkoamme askel askeleelta Raamatusta ja johdattelevat Suomen kansaa kohti uuspakanuutta.

2. MITEN JEESUS TULEE TÄNÄÄN?

- 2.1. Miten Jeesus tulee tänään? Meidän on syytä tiedostaa, että vielä tänään Jeesuksella on sama vaatimattomuus. Hän tulee edelleenkin ”aasilla” ratsastaen. Hän tulee luoksemme niin jokapäiväisin välinein, että moni ei tunnista häntä ja vetäytyy sen tähden pois. Työjuhhdalla hän yhä ratsastaa.

Tuossa on tilkka vettä, samaa, jolla astioita keittiössä pestään ja lattioita kuurataan. Niin pyhässä kasteessa hän tulee luoksemme.

Kuningasten Kuningas tulee luoksemme myös Ehtoollisessa, sen leivässä ja viinissä. Siinä hän antaa itsensä meille, siinä hän tulee luoksemme.

Ja nyt tällä hetkellä hän lähestyy meitä Sanassa, jonka monella tavalla epäonnistunut syntinen mutta armahdettu pappi julistaa toisille syntisille. Kun julistan sinulle Jeesuksessa, Golgatan Kuninkaan sovituskoulemassa synnit anteeksi, niin saat olla varma siitä, että Herra Jeesus tulee siinä luoksesi ja antaa syntisi anteeksi.

- 2.2. Jos sinä hylkää kuulemasi sanan etkä usko sitä, sinä et hylkää vain hänen sanaansa, vaan myös hänet, josta sana kertoo, Herran Jeesuksen itsensä, Vapahtajasi ja Kuninkaasi.
- 2.3. Jumalan sana ja sakramentit, joita Tunnustuskirjat kutsuvat armonvälineiksi, ovat ne ajoneuvot, joilla Kuninkaamme Kristus Jeesus liikkuu ihmisten keskellä tämän armotalouskauden aikana.
- 2.4. Valitettavasti tänä päivänä ei kirkossamme oteta aina Jumalan sanaa vakavasti. Erityisesti Jumalan laki ja sen mukana Jumalan pyhyys on hylätty. Kirkolliskokous tekee piispojen ohjauksessa täysin tietoisesti Jumalan sanan ja luomisjärjestyksen vastaisia jumalattomia päätöksiään. Autuutenne tähden seuratkaa heidän sijastaan Raamatun sanaa. Se vie perille Taivaaseen.

3. MINNE JEESUS JERUSALEMISSA MENE?

- 3.1. Minne Jeesus Jerusalemissa menee? *Ensiksikään* hän ei mennyt hallituspalatsiin, vaan temppeleihin toimittamaan temppelein puhdistuksen. Tästä voimme päätellä, että jos Jeesus tulisi tänään Poriin, hän menisi täälläkin nimenomaan hänelle vihittyihin paikkoihin eli kirkkoihin ja puhdistaisi ne kaikista siitä väärästä, mikä niissä vallitsee. Näkeekö hän nytkin vain rahan tähden työskenteleviä siellä, missä pitäisi olla oikeaa Jumalan sanan julistusta ja rukousalttareita? Ovatko aarteemme todella siellä, missä maailma ei saastuta, missä ei koi syö eivätkä varkaat varasta?
- 3.2. *Ja toiseksi:* Jeesus Kristus on kuningas – myös kansojen ja maailmankaikkeuden Herra. ”Sinä yksin olet korkein.” Suunnattoman vallanhimon tähden, pienet kansat ovat maapallolla aina olleet turvattomia. Ei ole syytä unohtaa, että Rooman mahdin ollessa korkeimmillaan syntyi alkukirkon tunnustus: ”Jeesus Kristus on Herra.” Paavali lainaa alkukirkon hymniä: ”kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra”

(Fl. 2: 10–11). Kerran vallanhimo ja verenvuodatus loppuu, ja vallan ottaa se, jolle valta kuuluu, iankaikkisen rauhan Ruhtinas ja kaiken vanhurskauden Kuningas.

Kalliimpaa sanaa ei voi kuulua ihmisten keskellä kuin tämä: ”minä uskon, että Jeesus Kristus, totinen Jumala Isästä iankaikkisuudessa syntynyt, ja myös totinen ihminen, syntynyt neitsyt Mariasta, on minun Herrani...”

4. MILLAISIA OVAT JEEBUS-KUNINKAAN ALAMAISET?

4.1. Millaisia ovat Jeesus Kuninkaan alamaiset? Tekstimme antaa heistä kauniin kuvan:

Ensimmäisenä esimerkkinä heistä ovat ne *kaksi opetuslasta*, joille Jeesus sanoi: ”Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman.” He eivät kysy mitään; ei, mikä on isännän nimi tai missä se aasi on kiinni. He lähtevät vain matkaan. He luottavat kuninkaaseensa.

Toisena esimerkkinä Jeesus Kuninkaan oikeista alamaista on tekstissä mainittu *aasin omistaja*. Heti kun hän saa tietää vain yhden asian, sen, kuka tarvitsee hänen asiaan, hän on valmis antamaan sen. Ilmeisesti aasin omistaja tuntee Jeesuksen ja uskoo hänen olevan luvattu Messias, koska kutsuu häntä Herraksi (kreik. Kyrios; hepr. JHWH).

Kolmantena esimerkkinä ovat ne, jotka *sirottelevat oksia ja vaatteita tielle ja huutavat ”Hoosianna!”* = ”Oi auta, pelasta”; samaa sanaa käytettiin myös ”eläköön” -tervehdyksenä. He tunnustivat Jeesuksen Kuninkaakseen.

4.2. Mutta!! Israelin kansan ”hoosianna” -huudolla oli surullinen loppu. Sen viimeinen säkeistö kuului: ”ristiinnaulitse, ristiinnaulitse”. Sitä laulettiin vain muutama päivä myöhemmin Golgatalla vasaran iskujen säestyksellä. No ehkä tämän säkeistön laulajinakin olivat eri ihmiset.

4.3. Meidän tulee kuulua niiden joukkoon, jotka laulavat ”Hoosianna, oi auta, oi pelasta” ja joiden laulu on muuttuva kiitoslauluksi Jeesukselle hänen ristinuhristaan ja syntien anteeksiantamuksesta.

PÄÄTÖS

1. Lopuksi: Alkaessamme adventtina uuden kirkkovuoden alkakaamme se tunnustamalla Jeesus Vapahtajaksemme ja kuninkaaksemme *Nikean uskontunnustuksen sanoin*.
2. Ja yhtykäämme sen jälkeen ylistämään Jeesusta kuninkaanamme ”*Hoosianna*”-lauluin ja kehottakaamme siihen muitakin, ettei Herramme tarvitsisi itkeä tätä kaupunkia niin kuin hän kerran itki Jerusalemiä ja ettei hänen tarvitsisi hävittää tätä kaupunkia, niin kuin hän kerran joutui Jerusalemin hävittämään.

Aamen.

Virret: 2; 334:8; 6; 4:1-; (498; 221; 225; 226); 328